

عنوان مقاله:

ارزیابی کیفیت فضای معماری با درنظر گیری موضوع خلوت و محرومیت

محل انتشار:

نهمین کنگره سالانه بین المللی عمران، معماری و توسعه شهری (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

نیما معماری - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه هنر اسلامی تبریز

خلاصه مقاله:

محرومیت و حریم خصوصی یکی از معیارهای مورد توجه طراحی و ساخت شهرهای اسلامی بوده است. از آنجا که الگوهای خانه های امروزی تا حدودی گواه بر بی توجهی به اصل محرومیت و خلوت در معماری و فرهنگ ایران زمین است، ارائه ی الگویی برای حفظ محرومیت در خانه های امروزی بر اساس گونه شناسی مسکن، یکی از ضروریات مهم در معماری به نظر می رسد. هدف از پژوهش حاضر، بررسی موضوع محرومیت و خلوت در فرهنگ ایرانی - اسلامی است. در سنت ایرانیان توجه به نیازهای بومی مردم با تلفیق ویژگی های فرهنگی مورد توجه بوده است. تاثیر این امر را می توان در بناهای معماری سنتی ایران مشاهده کرد، زمانی که فرد در آن مکانها قرار می گیرد تجربه ای منحصر به فرد از بنا نسبت به بناهای امروز معماری را درک می کند. این ویژگی های فضا که به عنوان اصول معماری اصیل ایرانی آنها را می شناسیم، تاثیر چشمگیر در کیفیت فضایی محیط دارند. از مهم ترین اصول در طراحی ، به کارگیری صحیح روابط فضاها بناست که به درک بهتر انسان از محیط کمک می کند و فاکتورهایی از قبیل محرومیت و احساس امنیت از ضروریات آن می باشد. با توجه به اینکه محرومیت یکی از اصول اساسی و قابل توجه در معماری سنتی و حتی امروزی بوده است ، با تگاهی توصیفی - تحلیلی و الگوبرداری از نمونه های موفق در این زمینه می توان به عناصر ایجاد کننده محرومیت در آنها رسید. این پژوهش در پی آن است که با شناخت محرومیت و خلوت به بیان دلایل الزام وجود آن پیردازد و در آخر با بررسی نمونه های معماری ریشه های شکل گیری محرومیت و خلوت را بازشناساند.

کلمات کلیدی:

محرومیت، خلوت، فضای معماری، معماری ایرانی - اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1952697>

